Dosar nr.4-44/2024
4-24027966-38-4-13032024

Republica Moldova
Judecătoria Orhei sediul Rezina

Hotărâre

17.04.2024
or.Rezina

Instanţa avînd în componenţă: preşedintele şedinţei, judecătorul Igor Negreanu,
Grefier Natalia Bernevec
Cu participarea
victimei Bîtca Alexei
În lipsa agentului constatator Meghelea Nicolae şi contravenientului Popa Valeriu și citați legal
examinând în şedinţă de judecată publică cauza contravenţională privindu-l pe *Popa Valeriu a.n.***** IDNP ***** învinuit de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art.335 din Codul contravenţional

constat

La data de 07.03.2024, agentul constatator al IP Rezina Meghelea Nicolae, a întocmit în privința lui Popa Valeriu proces-verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 231441, prin care a constatat comiterea de către acesta, a contravenției prevăzute de art.335 din Codul contravențional.

Potrivit procesului verbal cu privire la contravenţie, *la data de 16.11.2023 Popa Valeriu aflîndu-se în *****, a arat o poțiune de drum şi alte terenuri din apropiere în dimensiuni mici, ce nu-i aparţin*.

Potrivit art.395 alin.(1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție, a fost remis conform competenței spre examinare intanței la 13.03.2024.

În şedinţa de judecată, agentul constatator şi contravenientul nu s-au prezentat ambii fiind citați legal, nu au comunicat instanței motivele neprezentării în ședința de judecată, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator și a contravenientului.

Victima în ședința de judecată a declarat că *data exactă nu-și amintește dar la data respectivă se deplasa în cîmp pentru a examina situația în teren fiind agronom. Apoi l-a observat pe Popa Valeriu care deteriora cultura de grîu de pe terenul care îi aparține. A apelat serviciul 112 pînă a intra în conflict. La fața locului s-a prezentat agentul constatator, iar Popa Valeriu se afla în acel moment pe teren. Terenul care îi aparține este în vecinătate cu Popa Valeriu, ultimul spunea că hotarul nu este delimitat corect. Personal a încercat să ajungă la un numitor comun cu Popa Valeriu, dar nu a fost posibil și a fost implicată administrația publică, primăria. Primăria a eliberat certificat precum că Popa Valeriu din greșeală a prelucrat terenul ca ulterior să păstreze hotarul, dar în fiecare an este aceeași problemă, deteriorează cultura, a insistat ca inginerul cadastral să efectueze măsurile necesare.*

La fața locului au fost trei persoane, reprezentantul comisiei funciare, el și Popa Valeriu, nu cunoaște de ce procesul-verbal a fost semnat doar de către inginerul cadastral. Comisia

funciară a stabilit că Popa Valeriu a încălcat limitele terenului care-i aparţine.

A mai declarat că e*ra toamna, era în compania de semănare a culturii de grîu, orz. Primăvara şi toamna au aceleaşi probleme, a primit doar citaţiile, copia procesului-verbal nu a primit, solită ca Popa Valeriu să fie sancţionat conform legii, deoarece persoana fiind sancţionată înţelege că a greşit. În glumă de mai multe ori Popa Valeriu i-a spus că dacă era vinovat, era să fie amendat, în caz contrar Popa Valeriu are dreptate.*

Cercetînd minuţios materialele cauzei, probatoriul prezentat, instanţa consideră că vinovăţia contravenientului în săvîrşirea contravenţiei incriminate nu şi-a găsit confirmare.

Astfel, procesul verbal cu privire la contravenţie, este întocmit precar şi în termeni vagi, neelucidând circumstanţele de fapt şi de drept ce se impun a fi stabilite.

Or, conform art.375 Cod Contravențional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.

Este inadmisibil de drept tragerea la răspundere a persoanei acuzate, în lipsa unei învinuiri concrete, demonstrate, or, asemenea soluţie ar atrage încălcarea principiilor dreptului.

Din conţinutul procesului verbal cu privire la contravenţie, potrivit constatărilor agentului constatator, prin contravenţie, nu rezultă că au fost cauzate prejudicii şi dacă da – cui anume. Prin urmare, rămâne incert dacă fapta poate fi calificată drept una antisocială, periculoasă şi care în rezultat să genereze răspundere din partea contravenientului nefiind clar dacă a fost atins acel prag minim de pericol social necesar antrenării răspunderii.

De aici rezultă şi lipsa consecinţelor juridice ale faptelor incriminate contravenientului prin acţiunile incriminate, cerinţă necesară prin prisma art.443 din Codul contravenţional.

Primordial, în corespundere cu jurisprudenţa Curţii Europene, majoritatea contravenţiilor intră în câmpul de aplicare al „materiei penale” din Convenţia Europeană, acesta fiind şi cazul raportat. Prin urmare, sarcina probaţiunii în acest caz îi revine acuzatorului în persoana agentului constatator.

Având în vedere neclarităţile şi neconcordanţele expuse mai sus legat de circumstanţele comiterii faptei, rezultă că acuzaţia adusă contravenientului este una iluzorie, inexactă, fapt care echivalează cu încălcarea prevederilor art.6§1 CEDO punând în dificultate considerarea respectării principiilor contradictorialităţii dar şi al dreptului la apărare, impuse de exigenţele art.6 CEDO şi de legislaţia contravenţională.

Or, pentru a stabili corect încadrarea juridică, trebuie să existe concordanţă deplină între fapta concretă săvârșită de făptuitor și norma materială contravenţională, precum și în raport cu dispoziţiile legale general aplicabile faptei comise. Astfel, încadrarea juridică are o importanţă deosebită, deoarece se asigură desfășurarea în limitele legii a represiunii contravenţionale și constituie o garanţie a respectării drepturilor legitime ale persoanelor.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (*cauza Bosoni v.Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999*).

Totodată, instanţa relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv, cauza fiind examinată incomplet.

Instanţa de judecată concluzionează că agentul constatator abilitat cu atribuţii de constatare a faptei contravenţionale şi aplicare a sancţiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. La caz, acuzatorul în

persoana agentului constatator nici nu s-a prezentat la şedinţa de judecată pentru a prezenta probe în susţinerea acuzaţiilor sale formulate.

Din acest argument rezultă, că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovaţia unei persoane pe numele careia s-a intocmit un proces-verbal contravenţional. În alţi termeni, atît timp cît asupra faptelor descrise în conținutul actului – neconfirmate prin alte mijloace de proba – pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul *in dubio pro reo*.

Pertinentă este și jurisprudența CtEDO, în cauza Telfner *versus* Austria unde CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6§2 din CEDO iar în cauza Anghel *versus* România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatului.

În plus, în pofida declaraţiilor relatate de victimă în şedinţa de judecată, chiar şi concludente şi pertinente fiind, doar această unică probă nu este suficientă pentru a constata vinovîţia lui Popa Valeriu iar pe de altă parte, agentul constatator nu a anexat nici o probă la dosar din care ar reieşi suprafaţa de terenuri arate de către contravenient şi care ar aparţine victimei.

Circumstanţele expuse în procesul verbal, în forma în care au fost redate, oferă spaţiu de interpretare şi prin prisma faptei de distrugere sau de tulburare de posesie dar aceste aspecte nu au fost elucidate de către agentul constatator precum nici de ce pretinsele fapte ale contravenientului constituie samavolnicie.

Reieşind din prevederile art.461 alin.(1) din Codul contravenţional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional*.

Conform art.441 alin.(1) lit.a) din Codul contravențional procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.

În consecinţă, având în vedere lipsa unui probatoriu suficient, concludent, util şi pertinent cu privire la faptele lui Popa Valeriu, instanţa de judecată, este în imposibilitate de a constata caracterul veridic al faptei incriminate lui, motiv pentru care v-a dispune încetarea procesului contravenţional în privinţa sa.

În conformitate cu prevederile art.41-44, 374, 394-395, 452-458. 460 şi 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată

hotărăște

Procesul contravenţional privindu-l pe Popa Valeriu învinuit de săvîrşirea contravenţiei prevăzută de art.335 din Codul contravenţional, încetează din motivul lipsei în acţiunile acestuia a faptului contravenţiei.

Se dispune repunerea în drepturi a lui Popa Valeriu.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul Rezina.

Judecător
Igor NEGREANU